

70 : 30 อะไร ทำไม อย่างไร

ดร.ไพรัช สุแสนสุข*
ดร.บรรเจตพร รัตนพันธุ์**

ณ เวลานี้มีคำถามเกี่ยวกับเรื่อง 70 : 30 มากมายไปทุกหัวระแหงของโรงเรียน ทั้งประถมและมัธยม ทั้งที่เริ่มใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาแล้ว เกือบ 1 ปี และโรงเรียนที่เตรียมการจะใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเดือนพฤษภาคม 2546 นี้ จึงคิดว่า น่าจะเป็นโอกาสเหมาะที่จะช่วยกันขยายความรู้สร้างความเข้าใจแก่ผู้มีคำถามคาใจทั้งหลาย

70 : 30 คืออะไร

คำถามนี้ตอบไม่ยากนัก หลายคนเข้าใจและตอบได้คือ 70 : 30 เป็นสัดส่วนรายละเอียดสาระการเรียนรู้โดยประมาณของ “ความเป็นแกนกลาง” ที่นักเรียนทุกคนควรได้เรียนเหมือน ๆ กัน กับ “ความเป็นชุมชน สังคม ตามสภาพแวดล้อมของสถานศึกษานั้น ๆ” ที่แต่ละแห่งมีความแตกต่างกันและสัดส่วนนี้เป็นการคิดค่าประมาณของเรื่องที่กำหนดให้เรียนรู้โดยภาพรวมในหลักสูตรสถานศึกษา มิใช่คิดค่าประมาณเฉพาะเจาะจงเป็นรายชั่วโมง รายวัน หรือ รายเดือน อย่างไรก็ตามรายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลางทางกระทรวงได้จัดทำเสนอไว้ให้ปรับใช้แล้ว ดังจะได้กล่าวในลำดับต่อไป

คำว่า “ความเป็นแกนกลาง” กับ “ความเป็นชุมชนฯ” ที่ว่ามีสัดส่วนโดยประมาณ 70 : 30 นี้ได้มาจากหลักสูตรสถานศึกษาทั้งฉบับ กล่าวคือ

1. ดูจากประเด็นหัวข้อสาระการเรียนรู้รายปี หรือ รายภาค ที่สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นสาระแกนกลางของศาสตร์นั้น ๆ (70) กับสาระที่เกี่ยวข้องกับ ชุมชนท้องถิ่น (30)

หรือ 2. ดูจาก เวลาที่ใช้เรียน ในสาระการเรียนรู้รายปี หรือ รายภาค ว่าใช้เวลาในการเรียนรู้สาระที่เป็นแกนกลาง (ของแต่ละศาสตร์ซึ่งกระทรวงเสนอแนะไว้) กับเวลาที่ใช้เรียนรู้สาระที่บ่งบอกความเป็นชุมชน สังคม ฯลฯ โดยประมาณตลอดหลักสูตรของระดับชั้นนั้น ๆ ว่ามีสัดส่วนเวลาประมาณ ร้อยละ 70 : 30

ตัวอย่าง สาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้น ป.4

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การตรวจสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น : ข้อที่ 2 วิเคราะห์ผลของพฤติกรรมสุขภาพที่มีต่อการดำรงสุขภาพ และการป้องกันโรค

*ศึกษานิเทศก์ สป.กทม สปช.

**นักวิชาการศึกษา สนม. สปช.

สาระการเรียนรู้รายปี ที่กระทรวงเสนอแนะให้เรียนรู้ คือ

1. ผลกระทบของพฤติกรรมต่อการส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค
2. ความหมายของโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ
3. โรคติดต่อที่เป็นปัญหาหลักสำคัญของประเทศ
 - โรคเอดส์
 - ไข้เลือดออก
 - **โรคติดต่อที่เป็นปัญหาในท้องถิ่น(โรคติดต่ออื่น ๆ ที่โรงเรียนคิดว่านักเรียน ป.4 ควรเรียนรู้)**

ฯลฯ

จากตัวอย่างจะเห็นว่า สาระการเรียนรู้รายปีที่กระทรวงเสนอแนะให้ ป.4 เรียนในข้อ 3 นั้น ครูควรจัดการเรียนรู้ **อย่างน้อย 3 โรค** โดยครูต้องคิดว่า นอกจาก เอดส์ และ ไข้เลือดออกแล้ว ครูควรให้เรียนรู้โรคติดต่ออะไร ที่เป็นปัญหาของท้องถิ่น เป็นการกำหนดสาระการเรียนรู้รายปี 1 เรื่อง ใน 3 เรื่อง และถ้าคิดเป็น สัดส่วนประเด็น หรือสัดส่วนเวลาที่ใช้เรียนรู้ ก็จะเป็นเวลาประมาณ 1 ใน 3 ของเวลาทั้งหมดที่จะเรียนในสาระนี้ (ประมาณ 33% ของเวลาเรียน หรือประมาณ 33 : 67 หรือประมาณ 30:70 นั่นเอง)

เพื่อให้การวิเคราะห์สัดส่วนเห็นภาพชัดเจนขึ้น สถานศึกษาอาจใช้ตารางวิเคราะห์ฯ ด้านล่างนี้ ประกอบ **ซึ่งเมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วนตลอดปีในแต่ละกลุ่มสาระ จะเห็นความเป็นสัดส่วน 70 : 30 โดยประมาณอย่างชัดเจน**

ตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้แกนกลางและสาระการเรียนรู้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม

มาตรฐานช่วงชั้น	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	สาระเรียนรู้เกี่ยวกับชุมชน ฯ	
			สาระ	แหล่งเรียนรู้/ภูมิปัญญา

ทำไมถึงต้อง 70 : 30

คำถามนี้ตอบยากขึ้นว่าตัวเลขนี้มาอย่างไร ทำไมไม่เป็น 80 : 20 หรือ 60 : 40 แต่ถ้าจะตอบแบบกำปั้นทุบดินก็คือ บอกแล้วว่า “ประมาณ” อันเกิดจากการวิเคราะห์ข้อความใน สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ ในภาพรวม ว่านักเรียนควรเรียนรู้เรื่องอะไรบ้าง ซึ่งข้อความนั้นบ่งบอกเรื่องที่ต้องเรียนรู้เหมือนกันทั่วประเทศ (แกนกลาง) ประมาณ 70 % และบ่งบอกเรื่องที่ต้องเรียนรู้ตามสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ประมาณ 30% ขาดเหลือบ้างเล็กน้อย ขึ้นกับธรรมชาติของแต่ละสาระการเรียนรู้ หรือขึ้นกับแต่ละช่วงชั้น ที่สถานศึกษาจะวิเคราะห์ว่าควรเรียนรู้ เข้มข้นเพียงใดแต่เมื่อวิเคราะห์โดยภาพรวมทั้งหลักสูตรดังตัวอย่างการวิเคราะห์ข้างต้น แล้วมีสัดส่วนประมาณ 70% กับ 30% อันเป็นที่มาของตัวเลข 70 : 30 นั่นเอง

70 : 30 ทำอย่างไร

คราวนี้มาถึงคำถามสำคัญและทุกคนอยากทราบว่า 70 : 30 ทำอย่างไร รวมทั้งคำถามประเภท

- เรียนเพียง 70% จากมาตรฐานชาติ หรือไง
- เรียนรู้ความเป็นแกนกลางไปก่อน 7 วันแล้วต่อด้วยเรื่องชุมชน 3 วัน ได้ไหม
- เรียนรู้ความเป็นแกนกลาง 42 นาที แล้วต่อด้วยเรื่องชุมชน 18 นาที ทุกชั่วโมงที่สอนทุกวิชาด้วยใช่ไหม
- โรงเรียนนาร่อง เครือข่าย หรือโรงเรียนที่จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเสร็จแล้วพร้อมใช้ ต้องยกเลิก แล้วมาทำหลักสูตรฉบับใหม่ให้สอดคล้องกับแนว 70:30 หรือไม่
- โรงเรียนที่กำลังจะทำหลักสูตรสถานศึกษา ควรชะลอไว้ก่อน เพื่อรอรายละเอียดสาระการเรียนรู้ ที่กระทรวงจะส่งมาให้ ใช่หรือไม่
- กระทรวงศึกษาธิการคิดแทนโรงเรียน จึงเป็นการปิดกั้นอิสระภาพทางวิชาการ ขัดกับหลักการในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน(ต้องฟ้องศาลปกครองเสียให้ชัด !)
- นโยบายสับสน กลับไปกลับมา เดี่ยวให้ทำเอง เดี่ยวให้ใช้ของกระทรวง เอาใจกันแน่

ก่อนจะตอบคำถาม ขอให้ทุกท่าน ชุตหลุมฝังทักษะการอ่านเร็วไว้ชั่วคราว แล้วรื้อฟื้นทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ อ่านประกาศต่อไปนี้ก่อน

(ล้ำเนา)

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง การกำหนดรายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง
ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ซึ่งถือเป็นหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามมาตรา ๒๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้วนั้น เพื่อให้การกำหนดสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และกิจกรรม พัฒนาผู้เรียน มีความชัดเจนและบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนด รายละเอียดสาระ การเรียนรู้แกนกลางขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต่อไป

ให้สถานศึกษานำรายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง เป็นแนวในการเทียบเคียง ตรวจสอบ หรือปรับใช้ เป็นสาระการเรียนรู้รายปี หรือ รายภาค ของหลักสูตรสถานศึกษาในสัดส่วนประมาณร้อยละ ๗๐ โดยยึดหยุ่นตามธรรมชาติของแต่ละสาระการเรียนรู้ หรือช่วงชั้น และให้สถานศึกษา กำหนด รายละเอียดสาระการเรียนรู้ ประมาณร้อยละ ๓๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ ตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ทั้งนี้อาจกำหนดเป็นสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค กิจกรรมการ เรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ฯลฯ

ประกาศ ณ วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ปองพล อติเรกสาร

(นายปองพล อติเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

อธิบายได้ว่า พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้หลักสูตรสถานศึกษา มีสาระ 2 ลักษณะ คือสาระแกนกลาง ซึ่งมีกรอบสาระกำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (หลักสูตรแกนกลาง) และสาระส่วนที่เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาในชุมชนและสังคม ฯ ต่อมากระทรวงศึกษาธิการ (คณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ ฯ) ได้จัดทำ รายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลางตามสาระลักษณะที่ 1 ประมาณ 70% เมื่ออยู่ในหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ในการเทียบเคียง ตรวจสอบ หรือปรับใช้ เป็นสาระการเรียนรู้รายปี หรือ รายภาค ของหลักสูตรสถานศึกษา นอกจากนั้นสถานศึกษาต้องจัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้ในส่วนที่ เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ฯ อีกประมาณ 30 % ซึ่งทำให้สถานศึกษามีความสะดวกในการจัดทำ รายละเอียดสาระการเรียนรู้มากขึ้น

จากการ เยี่ยมเยือน นิเทศ สันทนา รับฟังปัญหาของ ครูโรงเรียนนำร่องและเครือข่ายที่แสดงความเห็นต่อการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ในปีการศึกษา 2545 มีตั้งแต่ พอใจมาก ถึง ลำบากมากและที่พบมากที่สุดเกือบ 100 % ของโรงเรียนที่ไปเยี่ยมสะท้อนว่า **ไม่มั่นใจ** ซึ่งเป็นธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงทุกเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่ทำให้โรงเรียนทำหลักสูตรเอง ดังนั้นเพื่อให้โรงเรียนที่จะใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2546 สามารถจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาได้สะดวกขึ้น ไม่ “ลำบากมาก” เหมือนโรงเรียนนำร่อง เครือข่าย(บางโรงเรียน) จึงได้มีสิ่งอำนวยความสะดวกเสนอให้

สิ่งอำนวยความสะดวกที่ว่านี้คือ **“รายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง”** (ดูประกาศ) เพื่อให้สถานศึกษานำไปเป็นแนว ในการเทียบเคียง ตรวจสอบ หรือปรับใช้ เป็นสาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาคของหลักสูตรสถานศึกษา (ดูประกาศ อีกครั้ง)

หากจะวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาที่มีแล้ว และกำลังจะมีขึ้นในเร็ววันนี้ สามารถแบ่งตามกระบวนการจัดทำหลักสูตร เป็น 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 หลักสูตรสถานศึกษาที่มีกระบวนการจัดทำ จากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถานศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้เองว่า ด้วยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนี้ควรจะมีผลการเรียนรู้ที่คาดหวังอย่างไร และสาระการเรียนรู้รายปี หรือรายภาคในแต่ละชั้นที่จะจัดการเรียนรู้ จะมีอะไรบ้าง ควรใช้สื่ออะไร และจัดการเรียนรู้อย่างไร จัดการประเมินผลอย่างไร เพื่อให้นักเรียนบรรลุมาตรฐานที่กำหนดได้

ผู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มนี้ อาจไม่สนใจจะดู รายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กระทรวงจัดทำให้เลยก็ได้ แต่เมื่อจบแต่ละช่วงชั้น สามารถประเมินได้ว่านักเรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

ดังนั้น ถ้ามีคำถามว่า **ทำไมนักเรียน ป.1 ต้องสามารถบอกจำนวน 1-100 ได้**

ผู้จัดทำหลักสูตรกลุ่มนี้จะตอบในแนวว่า เพราะได้วิเคราะห์จาก สาระ 1 (เรื่องจำนวนและการดำเนินการ) ในมาตรฐาน ค.1.1 (เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง) แล้วว่า นักเรียน ป.1 ควรเรียนรู้เรื่องนี้ ในขอบเขตนี้ นั่นเพราะสถานศึกษาคิดเอง วิเคราะห์เองได้อย่างนั้น มิได้กำหนดให้นักเรียนเรียนรู้ เพราะดูตามแบบของใคร

กลุ่มที่ 2 หลักสูตรสถานศึกษา ที่มีกระบวนการจัดทำคล้ายของกลุ่มที่ 1 แต่ได้**ใช้แนวที่กระทรวงยกตัวอย่าง ไว้ในคู่มือการจัดการเรียนรู้** ฯ (ที่แจกไปเมื่อต้นปีการศึกษา 2545) เช่น มีตัวอย่างเรื่อง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้รายปีหรือรายภาค คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ ฯลฯ แล้วนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรสถานศึกษาฉบับสมบูรณ์เอง (อาจทำเพิ่มเติมเฉพาะส่วนที่กระทรวงไม่ได้ยกตัวอย่าง และไม่สามารหาได้จากหลักสูตรของสถานศึกษาอื่น)

กลุ่มที่ 3 หลักสูตรสถานศึกษาตามประกาศกระทรวง ฯที่มีกระบวนการจัดทำคล้ายของ กลุ่มที่ 2 แต่เมื่อกระทรวงได้จัดทำ “รายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง” ตามประกาศกระทรวง ฯ ส่งมาถึงโรงเรียน ก็นำมาเทียบเคียง ตรวจสอบกับ หลักสูตรสถานศึกษาที่มีอยู่ แล้วพบว่า บางส่วนในหลักสูตรสถานศึกษา ขาดหายไปหรือ ละเอียดไม่พอ ก็เติมส่วนขาด เสริมข้อมูลให้ละเอียดขึ้น กลายเป็นหลักสูตรสถานศึกษาฉบับใหม่ ที่น่าจะสมบูรณ์ ครบถ้วน ในส่วนที่เป็นแกนกลาง สำหรับส่วนที่เป็นชุมชน สังคม ก็ใช้ของเดิมที่เคยเขียนไว้แล้ว

กลุ่มที่ 4 หลักสูตรสถานศึกษาที่มี กระบวนการจัดทำโดย **ปรับใช้รายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง** ที่กระทรวงส่งมาให้ และกำหนดเพิ่มในส่วนที่เป็นสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ให้เป็นหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งในการกำหนดเพิ่มนี้ อาจกำหนดเพิ่มที่

- 1 สาระการเรียนรู้รายปี ดังตัวอย่างเรื่อง ... โรคติดต่อ ในตอนต้น
- 2 กิจกรรมการเรียนรู้ เช่น นักเรียนฝึกทอผ้าพื้นเมือง
- 3 แหล่งการเรียนรู้ เช่น นักเรียนทัศนศึกษาป่าชายเลน ในจังหวัด
- 4 สื่อการเรียนรู้ เช่น นักเรียนอ่านชาดกจากผนังโบสถ์ในวัดประจำอำเภอ
- 5 ภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เรียนรู้การใช้สมุนไพรรักษาโรค จากหมอแผนโบราณในหมู่บ้าน

ฯลฯ

สถานศึกษา จะเลือกวิธีจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา แบบกลุ่ม 1 หรือ 2 3 4 **ไม่มีใครจะบังคับสถานศึกษาได้** แต่ต้องเป็นการวิเคราะห์ความพร้อมของสถานศึกษาเอง ว่า มีศักยภาพเพียงใด ควรเลือกใช้กระบวนการจัดทำหลักสูตร แบบกลุ่มใดและศักยภาพนี้ไม่ควรนิ่งอยู่กับที่ เช่น ปีการศึกษานี้ขอทำหลักสูตรแบบกลุ่ม 4 (ด้วยเหตุผลใดก็ตาม) แต่ปีการศึกษาต่อไป ต้องการ คิดเอง ทำเอง ก็เลือก วิธีการแบบกลุ่ม 3 2 หรือ 1 ก็ย่อมได้ แต่หากมีศักยภาพที่จะทำแบบกลุ่ม 2 ได้ เมื่อถึงเวลาจะปรับปรุงหลักสูตรฯ ในปีต่อไป กลับใช้วิธีแบบกลุ่ม 4 **คงเป็นเรื่องที่ต้องคิดให้หนัก**

คราวนี้มาถึงวลีที่ว่า “รายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง ที่กระทรวงส่งมาให้” ถึงแม้ผู้อ่านจะไม่สงสัย กระบวนการคิด จัดทำ และส่งมาให้ แต่ก็ขอขยายความว่า กระทรวงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาการ และคณะอนุกรรมการ ฯ 12 คณะ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในและนอกกระทรวง ทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน พระเถรานุเถระ ไต่ะอิหม่าม อาจารย์มหาวิทยาลัย ครูในโรงเรียนประถม มัธยม นายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักภาษาศาสตร์ นาฏศิลป์ นักดนตรี ฯลฯ รวมกว่า 500 คน ช่วยกันพิจารณาว่า จากสาระและมาตรฐานที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น ควรมีรายละเอียดที่เป็นแกนกลางอะไรบ้าง โดยวิเคราะห์จาก ทฤษฎี ทุกประโยค ใน ทุกสาระและทุกมาตรฐาน หากแต่ว่า เมื่อวิเคราะห์พบว่าในสาระการเรียนรู้ใดมีเรื่องของชุมชน ท้องถิ่น คณะอนุกรรมการ ฯ ก็จะได้เสนอรายละเอียดไว้ แต่ให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเอง

ตัวอย่าง เช่น สาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา เรื่องชาวพุทธตัวอย่าง ในมัธยมศึกษาปีที่ 5 คณะอนุกรรมการ ฯ วิเคราะห์ว่า นักเรียนควรเรียนรู้ประวัติและผลงานของชาวพุทธตัวอย่าง 4 ท่านคือ สมเด็จพระนารายณ์มหาราช พระธรรมโกศาจารย์ (พุทธทาสภิกขุ) พระธรรมโกศาจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ) และ ดร.เอ็มเบดการ์ เมื่อจะนำไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาควรวิเคราะห์เพิ่มเติมว่า ชาวพุทธตัวอย่างในท้องถิ่นที่ สอดคล้องกับ หัวเรื่องที่เรียนรู้ในชั้น ม.5 น่าจะเป็นใคร แล้วจึงกำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้

เมื่อคณะอนุกรรมการ ฯ จัดทำรายละเอียดสาระการเรียนรู้แกนกลาง ทุกกลุ่มสาระแล้วเสร็จ จึงได้ ส่งให้สถานศึกษา ใช้เป็นแนวในการเทียบเคียง ตรวจสอบ หรือปรับใช้ เป็นข้อเสนอจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังกล่าว เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ให้สถานศึกษามั่นใจมากขึ้น เมื่อสถานศึกษา นำไปเพิ่มเติมสาระในส่วนที่เกี่ยวกับ สภาพปัญหาในชุมชน สังคม ฯ แล้ว สถานศึกษาต้องดำเนินตามขั้นตอนที่ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดต่อไป คือ จัดทำคำอธิบายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ ให้ สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนและบริบทอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้ทั้งนี้จุดหมายปลายทางก็เพื่อการพัฒนาผู้เรียน ของสถานศึกษาเองให้ได้ดีที่สุดนั่นเอง

อ่านจบตรงนี้แล้ว เมื่อกลับไปดูคำถาม ทุกท่านคงตอบคำถามได้เองทุกข้อ “70 : 30 อะไร ทำไม่ อย่างไร”

**รายละเอียด ความก้าวหน้าเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ศูนย์สารสนเทศ สป. จะติดตามมานำเสนอต่อไป**

Copyright & copy : ๒๐๐๓ MOENet Thailand Service

แหล่งข้อมูล : ดร.ไพรัช สุแสนสุข / ดร.บวรเจอดพร รัตนพันธุ์

ปรับปรุงข้อมูล : ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖

รวบรวม เรียบเรียง พัฒนา และนำเสนอ : นิภา แยมวดี

กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ

ศูนย์สารสนเทศ สป. ศธ.

โทร. ๐ ๒๒๘๑-๙๘๐๙, ๐ ๒๖๒๘-๖๕๔๓-๔๔ โทรสาร ๐ ๒๒๘๒-๙๒๔๑

ติดต่อผู้ดูแลระบบ : website@emisc.moe.go.th